

שה היא אורה טבת, שלמעשה היא המזכירה היוצאת, בעור שה נשיאה החרשה היא העיתונאית מירה אברך.

■ **מיכה רוקשטיין**, המ כונה "פפה", שבילה שנים בבתי הכלא על מעלליו — בין השאר על ניסיון־סחיטה מאי־הספקים **בצלאל מוזרחי** — כותב ספר על עלילותיו. יופיעו בו כמה פרקים על פרשיות נעלמות.

■ על דלת אחר החררים בקר מה 12 במצודת זאב כתוב: ה שר **אברהם שריר**. על דלת אחר החררים בקומה השמינית כתוב **יעקב שמאי**, כשהתוספת "ח"כ" כתובה בנוול טיפקס לבן. מישהו חוסך שם, אולי בשלטים.

■ **ירון מיכאלי** (25), כתב ספורט באחד הצהרונים, ליכוד ניק ותיק מבית ימני, שינה באחד רונה את דיעותיו הפוליטיות, בעיקבות שרות־מילואים — פעם באוצר 3. מיתקן־הכליאה בקציעות, ואחר־כך באוצר 2 בעזה. מיכאלי, המשיך את עצמו כיום למפלגת ר"ץ, טוען שאחרי שהוא ראה מה קורה במיתקנים אלה — הייחס לעצורים, הילדים העצורים במשך תקופות ארוכות — אין הוא יודע מה צריך לעשות, אבל הוא בטוח שלא זו הדרך.

■ יועצת־הלשון של קול ישראל, **ציפורה שפירא**, פנתה במסגרת תוכניתה על קצה הלשון **לשלמה להב**, וקראה באוזניו הודעה של ראש העירייה הראשון של תל־אביב, **מאיר דיזנגוף** משנת 1934, לקראת עונת חידוש הרשימות (אנו פונים ברדישה לבעלי עסקים בעיר להחליף את השמות הוריים בעיסוקיהם לשמות עבריים). היא שאלה את צ'ץ אם גם הוא היה חותם על הוראה כזאת. תשובתו של צ'ץ: "כן,

"העם רוצה בפשרהו"

להובין

צא לדבר
פירסומאי אליעזר זורבין, תומכו של יצחק שמיר, שישב בשולחן סמוך ושיחק שח־מת, העיר בלי־הפסק לעבר אנשי־שרון: "הם משוגעים!"

עדי־ראיה אומרים שזה היה רגע דרמטי.

כמו בכל יום שישי, הת־אספו כ־20 חסידים של א־ריאל שרון מסביבו במסע־עדה אולימפיה, ושוחחו ביניהם. לפתע דחף אחד מהם, סוחר־הבשר **נחמיה לחו** ביץ, הידוע כאיש הימין ה־קיצוני, את כיסאו לאחור, ליתר הדגשה, ואמר לשרון: "אתה לא יודע מה קורה! צא ודבר עם האנשים ברחוב. העם רוצה בפשרה!"

שרון לא הגיב. ואילו ה־פירסומאי אליעזר זורבין, תומכו של יצחק שמיר, שישב בשולחן סמוך ושיחק שח־מת, העיר בלי־הפסק לעבר אנשי־שרון: "הם משוגעים!"

אורן. אסתר ביתן, שקיבלה עליה את דו־התנועה, טוענת שהיתה זאת מילחמה עדתית, ולטענתה ניהלה נגדה רות לב, היושבת־ראש היוצאת, מילחמה עדתית. לדבריה התבטאה לב ואמרה ל־חברי הגוש הבחור שלא תשב על כסא יושבת־ראש ועמך מרוקאי־סכין. ביתן הגישה תלונה ריש־מית לכל מוסדות התנועה, ולדבריה חשב שכוני העדה המרוקאים בירושלים יודעו על יחס ראשי־הסניף אליהם.

■ חבר־הכנסת **שארע עמור** הגיע לנשף של וארייטי ללא ההזמנה בירו. הדיילות שבכניסה לא זיהו אותו וסירבו לתת לו להיכנס. עמור ביקש מידר־עמך לצידו שיקרא ליחצנית **רות שטרית**, הפעילה בוארייטי. כרי שתכניסו פנימה.

■ במסיבת העיתונאים שעד־כן ראשי וארייטי לזמרת ג'וז־לייט גרקן פנה השחקן **מייק בורשטיין** אל העיתונאים וה־ציג את הנשיאה החדשה של וארייטי לפני התיקשורת. בורש־טיין טעה ואמר שהנשיאה החד־

בארץ 10 שנים. תחילה היה ה־מאבק שקול, אך התוצאות ה־ספיות הראו גיחון גדול ליעל

ציון צמירי העולם הזה

נויה אילן ובעלה ארנון אילן, מאצולת־הממון של חימה, שעלה לכותרות בפרשה העצובה של יבוא מכוניות "דלתא" מרומניה, השתתפו ושמוחו בין מאות האורחים ששילמו 500 שקל לזוג, תרומה למכוני־הלב בחיפה, בנשף שאירגנה ריבקה דוידס, אשת יבואר־היגוריות משה דוידס.

ירושלים. לכבוד שבוע הספר העברי היא התבקשה על־ידי מורתה להכין עבודה על הסופרת האהובה עליה ביותר. **שיר אייל** כחרה בגלילה אלמגור, שכתבה את הספר הקיץ של אביה. על כריכת הספר לא הופיע עה הביוגרפיה של המחברת: לכן החליטה אייל לטלפן לביתה של אלמגור. היא הציגה עצמה, וכ־שנשאלה על־ידי אלמגור לגילה היא השיבה שהיא בת 12. השחק־נית ענתה לה שזה לא רלוונטי, ואת כל מה שיא רוצה היא יכולה למצוא בעיתונים שונים. אייל נותרה מאוכזבת, אך למרות זאת עשתה את העבודה כפי שתיכננה.

■ בירושלים התקיימו הבחירות לראשות ועמך. על התפקיד התמודדו שתיים: **יעל אורן**, בת טיפוחיו של חבר־הכנסת **עימך נוהל זיסמן**, מזכיר מחוז מפלגת העבודה בירושלים, ו**אסתר ביתן**, עולה מצרפת, הנמצאת

■ הארכיטקט **קלמן בין** תיכנן הקמת איזור תעשייתי עירוני, שייקרא קריית־האופנה ויענה על כל הבעיות שנוצרו בתעשיית־הטקסטיל מאז החלה האינדיפארדה. הארכיטקט פנה לשר **אריאל שרון**, שר התע־שה והמיסחר, שנוגד לרעיון והחל פועל בעניין זה. אך הזימים חוששים שמא יציע שרון את אחד מישובי הגדה, כמקום מת־אים, בעוד שהם מעדיפים את ישראל שבתוך הקו הירוק.

■ העיתונאית **ענת טל** שיר, אשתו בנפרד של מנכ"ל חברת־הפירסום אריאל. עברה השבוע ניתוח בעינה לתיקון פזילה.

■ **רבי־צב דויד קראם**, מפכ"ל המישרה, מחלים מני־תודה־לב. המפכ"ל מאושפז ע־דיין בבית־החולים, תחת שמירה הדוקה של איש־ביטחון חמוש המצוייד במכשיר־קשר. האיש מפטרל סביב חדרו. מנוחתו של המפכ"ל מופרעת על־ידי זרם בלתי־פוסק של מבקרים.

■ מבין 60 אלף המזומנים, שיבואו לטכס הפתיחה של המכ־ביה, תהיה אשה אחת שתתרגש במיוחד. והי **מכביה קישלני** סקי, שנולדה ערב המכביה הרא־שונה ב־1932. הגנת מתגוררת בפתח־תיקוה, ובכל שנה, בחג־התנובה, מביאים לה הוריים של ילדיהגן מתנות, כי הם בטוחים שהיא נקראת על שמו של יהודה המכבי.

■ חבר־הכנסת מסיעת חד"ש, **צירלי ביטון**, רכש וילה בת שלושה מפלטים וגן כשכונת מבשרת־ציון בירושלים. ביטון, אב לחמישה ילדים, רכש את ה־בית מהיחצן **צבי אייל**, העובר להרצליה־פיתוח.

■ בתו בת ה־12 של צבי אייל מי שהיה דובר הסוכנות, היא בינתיים תלמידת בית־ספר ב־

אלי דסה העולם הזה

חנה בן־יוחנן אשת־החברה הנשׁ־אה לאישה־ביטוח ה־אמיד, אשר בן־יוחנן, מראשי "וארייטי", היתה כוכבת הערב בהופעתה הנועזת. תיירים שצמו בה ובמזמנים חשבו אותה לכוכבת־קולנוע.

מוריאל ארנס אשת שר־החוץ משה ארנס (משמאל), ממע־טת להגיע לאירועים חברתיים. אולם לנשף "ואריי־טי", שנערך בחסות הזוג, במלון "הילטון", באה בסיום הקוקטייל, לפני ארוחת־הערב החגיגית.